ସମାନାନ୍ତର ସତର୍କବାଣୀ—ତୃତୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ସକ୍ତିଦାନ: ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦୂତମାନଙ୍କର କ୍ରମାନୁକ୍ରମିକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା

Jeff Pippenger
2023-08-08

ଗତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରି ସମାପ୍ତ କରିଥିଲୁ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଅଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କୁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଅବତରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏକ "ପର୍ଚ୍ଚମେଣ୍ଟ" ଥିବାରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂତ ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ଏକ ପ୍ରଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଥିଲେ। ସେହି ସନ୍ଦେଶର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସନ୍ନିହିତ ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଆସିଥିଲେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପତନର ସନ୍ଦେଶର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ 1844 ମସିହା, ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ ଆସିଲା, ସେଥି ଏକ୍ସେଟର ଶିବିର-ସଭାରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତ 1844 ମସିହା, ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଆସିଥିଲେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଏବଂ ସେଥିରେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେସବୁର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଓ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା।

ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଯେପରି ଦେଖାଯାଇଛି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିର ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିକୁ ଗୋଟିଏ ଏକକ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନେକ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯେଇତିହାସ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ସହ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା, ସେହି ଇତିହାସ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଯେବେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନି ତାହା ସହ ଯୁକ୍ତ ହେଲା, ସେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ଏକେଇ ପୁସ୍ତକରେ ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି:

> "ମୁଁ ଦେଖିଲି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଦୂତମାନେ ଏପଟେ ସେପଟେ ତ୍ୱରାୟିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ। ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆରୋହଣ କରୁଥିଲେ, କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାର ପୂରଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଥିଲେ। ତାପରେ ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି, ଯେଣେକି ସେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ଏକତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରଭାବ ଦେବେ। ସେହି ଦୂତଙ୍କୁ ମହାଶକ୍ତି ଓ ମହିମା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଅବତରଣ କରୁଥିବାବେଳେ, ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କ ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା। ଏହି ଦୂତଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଯାଇଥିବା ଓ ପରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଆଲୋକ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରବେଶ କଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ୱରରେ ପ୍ରବଳଭାବେ ଘୋଷଣା କଲେ, କହିଲେ, ମହାନ ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣିତ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜରା ହୋଇପଡ଼ିଛି। ବାବିଲର ପତନର ସନ୍ଦେଶ, ଯେପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ପୁଣି ଦିଆଯାଉଛି, ତାହା ସହ 1844 ମସିହାରୁ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଭ୍ରଷ୍ଟତାମାନଙ୍କର ଯୋଗ ସହିତ। ଏହି ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ ସମୟରେ ଆସେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଶେଷ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଏବଂ ଶୀଘ୍ରହିଁ ଯେହି ପରୀକ୍ଷାର ଘଣ୍ଟାକୁ ସେମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ, ସେଥିରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସର୍ବତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛନ୍ତି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ମହାନ ଆଲୋକ ବିରାଜ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ, ମହାଶକ୍ତି ସହ ନିର୍ଭୀକଭାବେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କଲେ।"

> “ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଲି, ଯେପରି ସେମାନେ ସର୍ବତ୍ର ଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲେ, ‘ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମେ ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ, ଯେପରି ତୁମେ ତାହାର ପାପର ସହଭାଗୀ ନ ହୁଅ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହାର ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକର ଅଂଶୀଦାର ନ ହୁଅ; କାରଣ ତାହାର ପାପଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି।’ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଟି ତୃତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାର ଏକ ସଂଯୋଜନ ପରି ପ୍ରତୀତ ହେଲା, ଏବଂ ଏହା ସେଥିରେ ଯୋଡ଼ାଗଲା, ଯେପରି 1844 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ସହ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମହିମା ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ, ଅପେକ୍ଷାରତ ସନ୍ଥମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରାଜ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ନିର୍ଭୀକଭାବେ ଶେଷ ଗମ୍ଭୀର ସତର୍କବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ, ବାବିଲୋନର ପତନ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିଲେ; ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତାହାର ଭୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦଣ୍ଡରୁ ପଳାଇ ପାରନ୍ତି।” Spiritual Gifts, volume 1, 193, 194.

ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଇଥାଏ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଘଟିଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଯୋଗକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରୁଛନ୍ତି। ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ—ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତ—ଙ୍କ ଆଧାରରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱିତୀୟକ ବାର୍ତ୍ତା ଥାଏ, ଯାହା ତାହାକୁ ଶକ୍ତିଦାନ କରେ। ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଏହା ଶିଖାନ୍ତି ଯେ, ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଯେତେବେଳେ ଆସିଲା, ତାହାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଆସିବାକୁ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଗୋଟିଏ ଦ୍ୱିତୀୟକ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା। ନିଶ୍ଚୟ, ଏହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା। ଯେ ଦୀର୍ଘ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶକୁ ଆମେ ଏମାତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛୁ, ତାହାର ପ୍ରଥମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋହନ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, “ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ପୃଥିବୀକୁ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରିବା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧ ବିଷୟରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା।” ସେହି ଉଦ୍ଧୃତାଂଶରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦିଶ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ।

ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ 1798 ମସିହାରେ ଆସିଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ 1840 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ, ଯେତେବେଳେ ଓଟୋମାନ ପ୍ରଭୁତ୍ୱର ଶେଷ ହେଲା, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ଏକ ପାଦ ଭୂମି ଉପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଦ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ରଖିଲେ। ସେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏହାହିଁ ପ୍ରଥମ ଦୂତର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଏକେ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିତ କରେ। ଉଭୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବାକୁ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରିକି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ଦୂତ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ।

ଏହିପରି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୂତ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶର ମୋହର ଖୋଲାଗଲା, ଯାହା ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବାବେଳେ, ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ; ଏହା ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ ଯେ ସେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଆଣିଥିଲେ, ତାହାର ମୋହର ଖୋଲିଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଘୋଷଣା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶର ମୋହର ଖୋଲାଗଲା, ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କଲା ଏବଂ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା।

ଆମେ ଯେ ଅନୁଚ୍ଛେଦଟିକୁ ଆଲୋଚନା କରୁଛୁ, ସେହିଟି ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ସହିତ ତୁଳନା କରି ଏହି କଥାକୁ ଜୋର ଦେଇ କହେ ଯେ, ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଯେ କ୍ର ମିକ ପରୀକ୍ଷ ।ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଘଟିଥିଲା, ସେହି ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଦିନମାନରେ ମଧ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ପ୍ର ।ଚୀନ ଇସ୍ର ।ଏଲର ଅନ୍ତ ଥିଲା। ଯଦି ଆମ୍ ିକ ଇସ୍ର ।ଏଲ

ଆରମ୍ଭ ରେ ଏବଂ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଅନ୍ତ ରେ ଏକ କ୍ର ମିକ ପରୀକ୍ଷ ା ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଘଟିଥିଲା, ତେବେ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଆରମ୍ଭ ରେ ଯେପରି ଘଟିଥିଲା, ସେପରି ଆତ୍ମ ିକ ଇସ୍ର ାଏଲର ଅନ୍ତ ରେ ମଧ୍ୟ ଏକ କ୍ର ମିକ ପରୀକ୍ଷ ା ପ୍ର କ୍ର ିୟା ଘଟିବ।

ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଏହା 1798 ଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କରି ଏବଂ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଅନାବରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବ। ଏହି ଅଂଶ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ, ଯଦି ଆପଣ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆପଣ ସଫଳ ହେବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଆପଣ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମାପ୍ତି ଏପରି ହୁଏ ଯେ, ପୂର୍ବତନ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଗଣ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥାନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ଓ ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପଛରୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେମାନେ କ୍ରମାଗତ ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ, ଯାହାରେ ଅନାବୃତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ ସତ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟି ମିଶି ଏକେ ପୁସ୍ତକ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ଓ ଯୋହନ ସେହି ଏକ ପୁସ୍ତକର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ। ଜଣେ ସାକ୍ଷୀ ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ପୁସ୍ତକର ଶେଷ। ଉଭୟ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଭୋଗ କରିଥିଲେ; ଜଣେ ମେଦୋ-ପାରସିକ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହୋଇଥିଲେ, (ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ) ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହୋଇଥିଲେ, (ଯାହା ପାପତ୍ୱର ପ୍ରତୀକ)। ଯୋହନ ନିର୍ଯାତିତ ହେଉଛନ୍ତି କାରଣ ସେ ସବାଥ-ପାଳକ, ଯାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତିରେ ଅଛି, ଯିଏ ନିଜର ଉପାସନା-ପଦ୍ଧତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାରୁ ନିର୍ଯାତିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଏକତ୍ରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସପ୍ତମ ଦିନର ସବାଥର ସ୍ଥାନରେ ରବିବାରର ଉପାସନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରୁ ନିର୍ଯାତିତ ହୁଅନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ସେହିମାନେ ଥିଲେ କିମ୍ବା ହେବେ, ଯେଉଁମାନେ ମୁଦ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି; କାରଣ ଦାନିଏଲ ରାଜାଙ୍କ "ଆଜ୍ଞା" ଅନୁସରଣ ନ କରିବା ପାଇଁ ସିଂହମାନଙ୍କ ଗୁହାରେ ପକାଯାଇଥିବାବେଳେ, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ନ ହେଉ ବୋଲି ରାଜା ସେହି ପାଥରକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କଲେ। ଦାନିଏଲ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, କାରଣ ମାଦୀୟ ଓ ପାରସୀୟମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଦ୍ରାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରୁ ନଥିଲା। ରାଜାଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଗୋଟିଏ ପାଥର ଉପରେ ଲଗାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା। ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୁଏ, ଏବଂ ଯେପରି 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା, ସେପରି କୌଣସି ମଣିଷ ସେହି ଦ୍ୱାରକୁ ଖୋଲିପାରିବ ନାହିଁ। ଏହା ଏକ ସରଳ ଉଦାହରଣ ଥିଲା, ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ବରଂ କାହାଣୀରେ ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଘିରିରହିଥିବା ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବା କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ତଥାପି, ଏହା ଏହାର ମଧ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଯେ, ଆରମ୍ଭକୁ (ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ) ଓ ଶେଷକୁ (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ) ଏକେଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ସମେତ ବିଚାର କରିବାରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି; କାରଣ, ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ସତ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଆବଶ୍ୟକ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୃତ ଘଟଣାମାନ ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ—ଉଭୟେ ଦିବ୍ୟପ୍ରେରିତ।

> ସମଗ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ, ତାଡ଼ନା ପାଇଁ, ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ, ଧାର୍ମିକତାରେ ଶିକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ଅଟେ; ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ସିଦ୍ଧ ହେଉ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସଜ୍ଜିତ ହେଉ। 2 ତୀମଥି 3:16, 17.

ଯଦି ବାଇବେଲରେ ପୂର୍ବବାଣୀକୃତ ଘଟଣାମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରୁଛନ୍ତ ି, ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ଷ୍ଟ ା ସେହି ପୂର୍ବବାଣୀକୁ ଗ୍ର ହଣ କରେ ଓ ତାହାର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ସେ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ଷ୍ଟ ା ଓ ତାହାଙ୍କ ପରିବେଶର ଚିତ୍ର ଣ ମଧ୍ୟ ଜଗତର ଶେଷକାଳର ଏକ ଚିତ୍ର ଣ ଅଟେ। ଏହିକାରଣରୁ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ଷ୍ଟ ାଙ୍କ ପରିବେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ଚିତ୍ର ିତ ହୁଏ—ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ ଷ୍ଟ ା ଜଗତର

ଶେଷକାଳରେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ର ଏକ ଚିତ୍ର ଣ ଅଟନ୍ତ ି। ଏହି ବୁଝାମଣାକୁ ଆଧାର କରି, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ମଲାଖୀଙ୍କ ଏଲିୟା ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ 1ୟ ପୂର୍ବବାଣୀର ରେଖାକୁ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚୌଦ୍ଦ ଓ ଅଠାରର ରେଖାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର କରୁ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଶେଷ ସତର୍କବାଓ ର୍ାର ଇତିହାସ ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ ରେ ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତ ି—କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ଦ୍ୱ ିମୁଖୀ ଅଟେ।

ସନ୍ଦେଶଟି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହ୍ୟ ଥିବା ପୂର୍ବକଥିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ନିଏ ଗଠିତ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟଟି ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ଘୋଷଣା କରିବା ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ନିଏ ଗଠିତ ହୁଏ। ଏକେ ଇତିହାସର ବାହ୍ୟ ଓ ଆନ୍ତରିକ ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଧାରଣାକୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ଅଭିଲେଖରେ ଲେଖିତ କରିଥିଲେ। ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଏହି ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସର୍ବାଧିକ ପାରମ୍ପରିକ ଉଦାହରଣ ହେଲା—ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସାତଟି ମୋହରକୁ ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମଣ୍ଡଳୀର ଆନ୍ତରିକ ଓ ବାହ୍ୟ ଇତିହାସକୁ ସୂଚିତ କରେ। ମୋହରମାନେ ବାହ୍ୟ ଇତିହାସକୁ, ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ମଲାଖିର ଏଲିୟା-ସନ୍ଦେଶ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଚୌଦ ଓ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସନ୍ଦେଶ, ସେହି ଏକେ ଅନ୍ତିମ ସଚେତନବାଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶ" ବୋଲି ମଧ ସମ୍ବୋଧନ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଲେ; ତାହାପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାକୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଗବ୍ରିଏଲ ତାହାକୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଲେ; ଏବଂ ଯୋହନ ତାହାକୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। ଏଲିୟାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ, ସହିତେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ, ଚୌଦ ଓ ଅଠାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶମାନେ, ପ୍ରକୃତପକ୍ଷରେ ସେହି ଏକେ ସନ୍ଦେଶ।

> ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହେ। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ଶାନ୍ତିର; ଯେପରି ପବିତ୍ରମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅଛି। 1 କରିନ୍ଥୀୟ 14:32, 33.

ଏହା ସଦା ସମୟରେ ସେହି ଏକେ ସନ୍ଦେଶ ଅଟେ, କାରଣ "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନଙ୍କ ଅଧୀନ ଅଟନ୍ତି।" ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ "ଅଧୀନ" ଭାବେ ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, "ଅଧସ୍ଥ କରିବା; ଆତ୍ମବାଚକ ଭାବରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବା: – ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହେବା (ଆଜ୍ଞାକାରୀ), ଅଧୀନରେ ରଖିବା, ବଶୀଭୂତ କରିବା, ଅଧୀନ ହେବା (ପ୍ରତି, ନିକଟରେ), ଅଧୀନତାରେ ରହିବା କିମ୍ବା ରଖିବା (ପ୍ରତି, ତଳେ), ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିବା।" ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ମତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପରସ୍ପରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଟନ୍ତି; ନଚେତ୍ ସେମାନେ ଦେଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥାନ୍ତା।

ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ, ଦଶ କନ୍ୟାର ଉପମାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ "ଜ୍ଞାନୀ" ବୋଲି ଗଣାଯାଇଛି, ଏବଂ ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ମୋହରମୁକ୍ତ ହେବାବେଳେ "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି"କୁ "ବୁଝିବା" "ଜ୍ଞାନୀ" ବୋଲି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଛି—ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଯେ, ସେହି "ଜ୍ଞାନୀ" ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ ସନ୍ଦେଶଟି ମୋହରମୁକ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ। ସେହି ଚିହ୍ନଟକରଣ ବାଇବେଲର ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୁଏ, ଯାହାକି ବାଇବେଲ ନିଜେ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଛି। ସେହି ପ୍ରଣାଳୀ ଯିଶାୟ ୨୮ ସହ ସମ୍ମତିରେ ଏପରି ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ—ଏକ ବାଇବେଲୀୟ ବିଷୟକୁ ଉଦ୍‌ବୋଧିତ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ସମାନାନ୍ତରରେ ଏକତ୍ର ଆଣିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା।

ଆମେ ଏଠାରେ ଏହି ଲେଖାକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବାବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟକୁ ନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଏବଂ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାମାନଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।